

LAIVAS

No. 37. Metai XI

Rugsėjo-Sept. 12, 1931

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XVI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a

LUK. 14, 1—11.

NUO metu, Jėzui įeinant į namus vieno parisiejų vyriausiojo subatoje valgyti, atsitiko, kad jie tykojo Jo. Štai Jo akyvaizdoje stovėjo vienas žmogus sergąs vandens liga. Tuomet Jėzus atsiliepdamas į įstatymo žinovus ir parisiejus tarė: Ar valia subatoje gydyti? Bet jie tylėjo. Tai Jis ėmė jį, pagydė ir paleido. Atsiliepdamas gi į juos Jis tarė: Jei kieno jūsų asilas ar jautis įkrinta į šulinį, ar ne tuojau subatos dienoje jį ištraukia? Ir į tai jie negalėjo Jam atsakyti. Patėmijęs, kaip pakviestieji rinkosi sau vyriausias vietas prie stalo, Jis pasakė prilyginimą ir jiems tarė: Pakviestas į vestuves, nesisėsk vyriausioje vietoje, kad kartais nebūtų pakviesta garbingesnio už tave, kad tas, kurs tave ir jį kvietė, atėjęs, nesakytų tau: Užleisk šitam vietą! Tuomet tu turėtumei nuraudęs sėstis žemiausioje vietoje. Bet būdamas pakviestas eik ir atsisėsk žemiausioje vietoje, kad atėjęs tas, kurs tave kvietė, tau sakytų: Prieteliau, slink aukščiau! Tuomet tau bus garbės akyvaizdoje sėdinčių

L e k c i j a .

EFEZ. 3, 13—21.

ROLIAI, Prašau, nenusiminkite dėl mano sielvartų už jus, kurie yra jūsų gyrius. Todėl aš klaupiuos ant kelių prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą, nuo kurio kiekviena tėvystė danguje ir žemėje gauna vardą, kad Jis duotų jums sulig savo garbės turtais sustiprėti jėga per Jo Dvasią ir vidurinį žmogų, kad Kristus tikėjimu gyventų jūsų širdyse, ir kad jūs būtumėte įsišaknyje ir sutvirtėję meilėje, kad galėtumėte suprasti draug su visais šventaisiais, koks yra platumas, ilgumas, aukštumas ir gilumas, taip pat pažinti perviršijančią visokią žinojimą Kristaus meilę, kad būtumėte pripildyti viso Dievo pilnumo. Tam gi, kurs savo veikiančia mummyse jėga gali padaryti be palyginimo daugiau, kaip prašome ar išmanome, Jam tebūnie garbė Bažnyčioje ir Kristuje Jėzuje per visų amžių kartas. Amen.

draug prie stalo. Nes kiekvienas kurs save aukština, bus pažemintas, ir kurs save žemina, bus paaukštintas.

Užsakykite "LAIVĄ" Savo Giminėms Į Lietuvą

Šventosios Mišios.

“Būkite tobuli, kaip ir jūsų dangiškas Tėvas yra tobulas,” kalbėjo nekartą žmonių Išganytojas, Jėzus Kristus, Dievas-Žmogus.

Turėtų būti labai malonu žmonėms girdėti tie žodžiai. Jie yra Dievo Sūnaus, tapusio žmogumi žodžiai. Jie yra tikriausioji tiesa. Juose nėra klaidos. Negali būti apie juos jokios abejonės.

Jie žmonėms ištarti, o ne angelams. Jie jiems sako: “kaip, jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas.”

Tie žodžiai duoda žmonėms suprasti, kad jie skaitytų save dangiškojo Tėvo vaikai.

Kaip didis turi jaustis žmogus, kuomet jis žino ir tiki, kad jis yra Dievo vaikelis! Kaip jis turėtų rūpintis būti tinkamu Dievo vaikelio.

Menkas žmogaus susipratimas, jei jis didžiuojasi tik garbingu titulu, o nesistengia, kad garbingai ir nesuteptą tą titulą nešiotų.

Kas rūpinasi būti vis tobulesnis, Dievui panašesnis, tas garbingai nešioja Dievo vaikelio titulą. Tarp priemonių, padedančių tobulintis yra kasdienės šv. Mišios.

Nors nėra įsakymo klausyti kasdien šv. Mišių, bet kas tai daro, tas vartoja neapsakomai tinkamą priemonę pašventinti save. Labai pageidautinas dalykas, kad visi, kuriems tik laikas ir aplinkybės leidžia, kasdien klausytų šv. Mišių.

Gi, kas jų kasdien jau klauso, svarbu, kad išmoktų klausyti su didesniu supratimu ir atsidėjimu.

Šventasis Tėvas, Pijus X, troškė troško, kad atsirastų kodaugiausiai asmenų, kurie priiminėtų kasdien šv. Komunią. Kartu jis pareiškė pageidavimą, nors ir nevisiškai aiškiai, kad kodaugiausiai asmenų klausytų kasdien šv. Mišių.

Kasdienė Komunią ir kasdienės Mi-

šios labai tarp savęs rišasi. Kas praktikuoja kasdienę Komunią, tas dažniausiai kasdien klauso šv. Mišių.

Bet yra daug žmonių, kurie dar nepriėjo supratimo priimti kasdien šv. Komunią, bet turi geros progos ir gražaus laiko kasdien klausyti šv. Mišių. Tas klausimas šv. Mišių kasdien veda taip pat prie kasdienės šv. Komunijos.

Mūsų laikuose daug katalikų visiškai yra praradę supratimą šv. Mišių. Jos jų akyse pasidarė taip menkas dalykas, kad jie ne tik nemano klausyti jų kasdien, bet lengvai apleidžia jų klausymą net sekmadieniais ir įsakytomis dienomis.

Iš tikrųjų reikia manyti, kad tokius katalikus ištiko baisi nelaimė. Taip, jų prote pritrūko tikrosios tikėjimo šviesos, o valioje įvyko iškrypimas, kuris nuvedė nuo kelio į tikrąjį gerą.

Menkiausių priežasčių daugeliui užtenka apleisti klausymą šv. Mišių.

Tai jiems laiko trūksta, tai jie per daug pavargę, tai jie turi įvairių reikalų kitur, tai jie turi važiuoti kur-nors svečių laukti ir daug daug panašių priežasčių.

Kaip gaila tokių žmonių! Kokią baisią skriaudą jie daro patys sau taip elgdamiesi. Jie, kaip Jėzus pasakė, “per amžius neragaus Jo vakarienės” dangaus karalijoje.

Priešingai, geri, susipratusieji katalikai, paslankūs Dievo malonei, visuomet randa laiko klausyti Mišių sekmadieniais, o labai dažnai ir šiomis dienomis, o nemažas būrys klauso Mišių net kasdien.

Esant geriems norams, labai daug žmonių rastų laiko klausyti Mišių kasdien. Gerą norą nepritrūktų, jei visi pasistengtų gerai suprasti kas yra šv. Mišios ir kaip brangi jų vertė.

Klausyti šv. Mišių kasdien reikalauja kiek-nors pasiaukojimo, bet jis lieka gau-

siai Dievo atlygintas. Jug Dievas galin-gas yra tai padaryti ir padaro savo iš-tikiniams tarnams.

Kas perdaug rūpinasi savo žemiškais ir kūniškais reikalais ir pasitiki tik sa-vimi, o ne Dievo pagalba, tas dažnai ne-atsiekia savo tikslo. Kas trokšta greitai pralobti, turi daug rūpesčių, daug nerā-mumų, pamiršta Dievą ir lobis, rodos, bēga nuo jo.

Mat, taip darydami, žmonės dažnai prasilenkia su savo amžinuoju, Dievo skirtu tikslu ir nesulaukia Dievo palai-minimo.

“Ieškokite pirmiausiai Dievo karalys-tės ir Jo teisybės, o visi tie daiktai bus jums pridėti.” (Mat. V. 31).

Net tikintieji žmonės dažnai pamiršta, kad vienatinis ir svarbiausias jų dalykas yra “ieškoti Dievo karalystės ir Jo tei-sybės. Jie privalėtų tikėti, kad jiems taip darant, Dievas neleis jiems kentėti net žemiškuose dalykuose. Jis dažniausiai to-kiems laimina ir jiems padeda.

Bet jei žemiški ir pasauliniai reika-lai kiek truputį nukentėtų dėl dieviškųjų, tai nereiktų to imti labai į širdį. Dvasi-niai ir dangiškieji turtai yra daug bran-gesni už laikinuosius.

“Ką pagelbės žmogui, nors jis visą pasaulį paveldėtų, jei jis praradys savo sielą?”

Sielos žuvimą niekas negali jokiais turtais padengti. Tai brangesnis yra už visus turtus šv. Komunija ir šv. Mišios, kurios duoda išganymą.

Kasdienis klausymas šv. Mišių nėra gaišinimas laiko, bet jo verčiausias ir iš-ganingiausias suvartojimas.

PAVYZDYS.

Seniai gyveno vienas ispanas darbi-ninkas, vardu Izidorius. Jis vėliau buvo pripažintas ir paskelbtas šventuoju.

Kaipo darbininkas jis buvo pasisam-dęs dirbti už užmokesnį pas vieną tur-

tingą žemvaldį. Jam teko arti žemė. Jis dirbo uoliai ir atsidėjęs. Bet jis kasdien klausė šv. Mišių.

Nekurie kaimynai, pavydėdami Izido-riui, suskundė jį darbdaviui, kad jis gai-šina laiką, kasdien klausydamas Mišių. Darbdavis jį barė ir išmėtinėjo gaišini-mą laiko. Izidorius labai ramiai atsakė: “Aš atmenu, kad aš esu tamistos tarnas ir privalau dirbti, bet aš turiu dar kitą Poną, kuriam turiu taip pat tarnauti ir Jam paklusnus būti. Jei tamista surandi, kad mano tarnavimas anam ponui daro skriaudą tavo reikalams, nutrauk tiek nuo mano algos.

Tokis atsakymas suminkštino garbaus darbdavio širdį, jis paliko Izidorių ramy-bėje, nedraudamas jam kasdien klausyti šv. Mišių.

Bet jis neužmiršo Izidoriaus. Jam rū-pėjo prisžiūrėti, kaip ištikrųjų Izidorius dirba.

Anksti rytą jis nuėjo dirvon, kur tu-rėjo jo samdininkas dirbti.

Ten pasislėpė už uolos ir tēmijo. Štai aplink visi jau dirba. Izidoriaus dar nē-ra. Bet štai ir jis pasirodo dirvoje. Darb-davys ėjo jį subarti, kad jis pervėlai pra-dėjo darbą.

Prisiartina. Sustoja. Nedrįsta eiti to-lyn. Kas?

Darbdavys mato, kad dirvoje iš abie-jų pusių Izidoriaus aria du artėju bal-tais jaučiais. Nustebęs ilgai žiūrėjo. Pas-kui, pasidrąsinęs ėjo artyn. Regėjimas staiga pranyko.

Darbdavys priėjo prie Izidoriaus ir paklausė, kas do asmenys jam padėjo dirbti. Izidorius nustebė. Jis pasisakė ne-matęs aplink jokių darbininkų. Jis pasi-sakė prašęs kasdien per Mišias Dievo, kad Jis padėtų darbe ir jį laimintų.

Darbdavys suprato, kad tai Dievo an-gelai gelbėjo Izidoriui ir kad Dievas jam laimino už klausymą šv. Mišių.

Dorybės.

(Tęsa)

2. Viltis turi būt tvirta ir saugi. „Aš visa galiu tame, kurs stiprina mane.“ (Pilyp. 4. 13). Visur ir visame pasitikėdami Dievu, kalbame su knygu „Apie Kristaus Sekimą“ rašytoju: „Tavyje, tat, mano Viešpatie ir Dieve, visą mano viltį ir užsitikėjimą padėdu; visas mano priepaudas ir sunkenybės Tau pavedu, nes be Tavęs visur negalė ir silpnumas... Tu esi pradžia ir pabaiga viso gero, Tu gyvenimo pilnybė, Tu neišsemiamas visokibs išminties šaltinis. Į Tave atkreipiu savo akis: Tavyje mano užsitikėjimas, mano Dieve, amžinojo pasigailėjimo Tėve.“ (3 knyga, 59 sk., 3 ir 4).

3. Viltis turi būt bijanti ir gerbianti Dievą. Ji nedrįsta ko nors ieškoti, kuomi gal Dievui neįtikti; saugojasi, kad viltis neišsigimtų į per didelį Dievą pasitikėjimą. Ji neina abejonių, neramybės keliu, bet yra pastovi iki galo; nepajudinamai pasitiki Dievu, ilgisi tos valandos, kada galės amžinai susivienyti su Dievu, kurį visa širdimi myli, del kurio pasiryžus visa iškentėti, pasaulį nugalėti savo valios jėga, nepasiduodant silpnadvasiškumui (pesimizmui), kuris, jei palieka nenugalėtas, stumia žmogų apleist gerus darbus, būk tai iš baimės, kad galīs nusikalsti gerą bedarydamas, ar kad maža nauda iš dedamų didelių pastangų. Šiai pagundai reik pasipriešint visa dvasios jėga, prašant pagalbos pas Dievą.

Užtat pasitikėk Dievu, savo geriausiu Tėvu, kuris yra visagalis ir galestiniausias, savo visuose kūno ir sielos reikaluose. Nuoširdžioj maldoj prašai malonių, — prašyk ir pasitikėk. Kai grėsia kokie nors pavojai, suspaudžia liga, suremia sopuliai, kai pasaulis tavęs nekenčia

ir nuo tavęs nusigrįžta, kreipkis prie Dievo savo maldoj, tikrai žinodamas ir tikėdamas, kad Viešpats galingas yra išgelbėti net iš mirties: „Kad mane ir užmirštų, juo pasitikėsiu.“ (Job. 17, 15). Savo kūno ir sielos reikalus jam pavesk ir atiduok. „Artinkimės su pasitikėjimu į malonės sostą, kad gautumėm pasigailėjimo ir rastumėm malonės tinkamai pagalbai,“ ragina tautų apaštalas (Žyd. 4, 16).

Vilties veiksmas, kurias ji reiškiasi ir auga.

1. Troškimas atsiekti dangų, savo amžinąją laimę.

2. Malda ir darbas, besiekiant dangaus.

3. Pasitikėjimas, jog Dievui padėjant, nugalėsime pagundas, persekiojimus, visus nemalonumus, nes Dievo Apvaizda mus saugoja.

4. Visame ir visur susitaikymas su Dievo valia.

5. Pasitikėti Dievu net ten, kur žmonės nemato išeities, — Dievas yra amžinos gyvybės davėjas, ko gi bijotis? Kas gyvybę Jo garbei paaukoja, ją randa pas Jį amžinoj laimėje.

Vilties dorybės kilnumas. Tai suprantame, apsvarstę, jog vilties dorybė būtinai yra mums reikalinga ir kad viltis teikia stebėtinų padarinių sieloje.

Gyvenimo džiaugsmas ir paskatinimas prie didvyriškų darbų remiasi Dievo pažadėjimu ir mūsų tvirta viltimi gausaus užmokesčio. Viltis suteikia mums šviesos, jėgos ir ištvermės, besiekiant dangiškų turtų, kuriuos neatsimainantis V. Dievas, norėdamas apščiau parodyti pažadėjimo tėvainiams savo nutarimo nemainingumą, pridėjo prisieką, kad vien nemainingais dalykais, kuriuose negali būti, kad Dievas meluotų, turėtumėm tvirčiausią pa-

guodą mes bėgusieji laikyti pasiūlytos vilties, kurią mes turime kaip tikrą ir stiprų sielos inkarą, įeinantį į patį vidų užkabos, kur kaip pirmtakūnas už mus įėjo Jėzus, pasidares vyriausis kunigas per amžius." (Žyd. 6, 17-20).

P r i e m o n ė s v i l t y j e p a k i l t i :

1. Vilties dorybės pradžia yra Dievo malonės kurinys sieloje. Tik su V. Dievo malone galima vilties dorybę išauginti iki pilnam pasitikėjimui Dievu. Reikia tai prašyti nuoširdžioj maldoj Viešpaties reikalingų malonių.

2. Savo širdies nepririšk prie žemės, nei jos reikalų. Tas visa vien priemonė, siekiant amžinos laimės. Priemonės nepadaryk gyvenimo tikslu, bet dažnai prisimindamas Dievo visagalybę, be galo didelį gerumą ir kitas Viešpaties tobulybės, Jo apreikštas tiesas bei duotus pažadus žmonėms, gailestingiausią Jėzaus širdį bei visa globojančią Dievo Apveizdą ir Švč. Panelės Marijos galybę pas Dievą, žadink dažnai vilties aktus.

3. Kątais apmąstyk vilties pagrindus bei teikiamasias gėrybes.

4. Trokšk, ieškok ir ilgėkis dangaus, savo amžinos niekad nesibaigiančios laimės, kurią Viešpats pažadėjo visiems tiems, kurie darys V. Dievo valią. Naudokis kiekviena proga prisiminti sau tikrai paruoštą laimę kartu su kitais milijonais šventų sielų.

5. Visada turėk gryną sąžinę. Jei abejonės kilo, išblaškyk: jei nusikaltai, atitaisyk: eik išpažinties, susitaikyk su artimu, skriaudas atlygink, atgailą daryk.

6. Pasitaikančius gyvenime nemalonumus, priešenybes, vargus priimk iš Dievo rankų. Šv. Petras Apaštalas ragina: „Taigi, nusilenkite po galinga Dievo ranka, kad jis išaukštintų jus aplankymo metu. Meskite ant jo visą savo rūpesnį; nes jis jumis rūpinasi." (1 Petr. 5, 6-7).

7. Išmok pilnai pasitikėti Dievu, sau gi nepasitikėk. Visas gyvenimas liūdi, jog pats esi silpnas, tik Dievo malonei padedant, pasidarei stiprus. Tos dvasios stiprybės ir tobulybės siekdamas, visą savo viltį turėk Dievuje, nuolat darydamas vilties aktus.

(Bus daugiau).

Atostogos Baigiasi.

Rugsėjo mėnuo jau čia pat. Su juomi prasideda mokslo darbas mokyklose.

Turbūt kiekvienas tėvas ir motina žino, arba privalo žinoti, kad mokykla yra jų pagelbininkė. Tėvų užduotis yra auklėti vaikus. Tėvams turi rūpėti, kad jų vaikai būtų išauklėti tinkamai.

Katalikams tėvams negali nerūpėti, kad jų vaikai būtų išauklėti tinkamai.

Katalikams tėvams negali nerūpėti, kad jų vaikai nebūtų išauklėti katalikiškai. Apskritai, tėvams turi labai rūpėti, kad jų vaikai neliktų be religijos mokslo.

Pasaulinis mokslas be religijos neduoda jaunuoliams pilno išauklėjimo. Be re-

ligijos mokslo jie nežino svarbiausios pusės savo gyvenimo dalykų. Jie, gavę ir gerą pasaulinį mokslą, yra nuskriausti, jei negavo religijos mokslo.

Svarbus yra dalykas, kad visi tėvai tą reikalą gerai suprastų.

Daug dabar yra įvairiausių katalikiškų arba religinių mokyklų. Jos teikia toki pat pasaulinį mokslą, kaip ir nereliginės mokyklos, bet be to dar prideda mokymą religijos mokslo ir apsaugoja nuo prieštykinių suvadžiojimų.

Yra daug tokių tamsių tėvų, kad jie mano, kad tikiškos katalikiškos mokyklos moko vien tik tikiškus dalykus ir

nieko daugiau. Kiti tėvai tiek vėl nesusipratę, kad jiems išrodo gana, jei jų vaikai pramoko tiek katekizmo, kad juos prileido pirmosios išpažinties ir šv. Komunijos.

Daug katalikų tėvų atsisakinėja leisti vaikus katalikiškon mokyklon, nes jie mātą, kad ir iš baigusiujų katalikiškas mokyklas yra taippat blogų ir netikusių, kaip ir iš kitų mokyklų.

Kiti tėvai, o tokių gana daug randasi lietuvių tarpe, negali įsitikinti save, kad katalikiškos ir itin lietuviškos mokyklos galėtų tiek išmokyti kaip svetimtautiškos ir nekatalikiškos.

Tokie tėvai yra vargšai. Jie patys save suvadžioja ir daro didžią skriaudą savo vaikams.

Jie vieną dalyką turėtų įsidėmėti, tai yra, kad jų pareiga yra teikti vaikams tokį išauklėjimą, kuris aprūpintų pilną jų gyvenimą. Gi tik tikybinės, katalikiškos mokyklos pilnai prie to tikslo veda.

Tat tėvai, leisdami savo vaikus į katalikiškąsias mokyklas, sąžiningai eina savo pareigą. Tai padarę, gali būti ramūs. Jei jų vaikai nepasinaudos tuoju tikruoju auklėjimu, tai bus jų kaltė, o ne tėvų atsakomybė. Nebent, tėvai savo blogu, skandalingu gyvenimu suardytų vaikuose tąjį gerą, kurį jiems davė gera mokykla.

VAIKAI VALDO.

Nelaimė, kad daugelis tėvų yra valdomi savo vaikų, ypač pasirinkime mokyklų. Gerai, jei vaikai protingi ir yra geroje įtakoje, tai jie tuomet renkasi geras katalikiškas mokyklas ir patraukia tėvus, kad juos į jas leistų.

Bet tokių protingų vaikų nedaug susiranda.

Vaikai, itin, kol maži, dažniausiai mėgsta patinginiauti. Kadangi katalikiškose ir lietuviškose mokyklose tenka mokytis

dar religijos ir lietuvių kalbos virš to, ko mokina nereliginėse mokyklose, tai jiems tai netinka. Jie stengiasi išvengti katalikiškųjų mokyklų, kad mažiau reiktų mokytis ir kad išbėgtų nuo smarkesnės priežiūros.

Atsiranda todėl vaikų, kurie pripasakoja tėvams nebūtų dalykų ant mokyklų ir mokytojų ir veržiasi į viešąsias mokyklas.

Nekurie tėvai pasirodo labai greitai tikėti vaikų pasakoms ir nusilenkia jiems. Vaikai juos apgauna, o jie mano darą gerą jiems.

Tėvai turėtų būti atsargesni ir nesiskubinti tikėti vaikams. Jie privalo siųsti vaikus į religines mokyklas ir priversti, kad ten mokytųsi.

Dabar metas jau rūpintis, kad mažieji katalikų tėvų vaikai patektų į parapijinę katalikišką pradžios mokyklą, o ją baigusieji, kad eitų į katalikiškąs Akademijas, High Schooles ir Kolegijas.

Lietuviai katalikai tėvai beveik visur turi katalikiškąsias parapijines mokyklas ir turi bernaikiams *Lietuvišką Katalikišką Kolegiją Thompson, Conn.* ir mergaitėms — Šv. Kazimiero Seserų Akademiją, Chicago, Ill.

Kuriems tėvams tos aukštosios lietuviškos mokyklos yra dėl ko nors nepriėinamos, tie privalėtų leisti savo vaikus į svetimtautišką katalikišką aukštąsias mokyklas.

Skaitlingos Šeimos.

Šioje gadynėje įvedama "staila" bevaikių, vienavaikių ir dvivaikių šeimų. Žinoma, dauguma tokių porų yra nuolatiniiais laūzytojais gamtos įstatymų ir Dievo surėdymų.

Tokios poros, itin motinos, už savo prasižengimus atkenčia fiziniai, bet dar daugiau teks atkėst del prasižengimo Dievo surėdymams.

"Stailos" įvedimas ir bedievių išradimai to ištvirkusio darbo neišteisins.

Daug šeimų rėkia, kad neišmaitins skaitlingų šeimos narių, bet tai tik tuščias riksmas. Tegu pasižiūri, kur mėtė ir švaistė pinigus, kada gerai uždarbiavo. Tegu pasižiūri, kiek aikvoja pinigų visiškai tušties ir nereikalingiems dalykams. Tegu visi pasižiūri pirma į savo tikrąsias pareigas ir apsvarsto, kiek reikės joms eiti; gi jei nuo to atlieka, tai tuomet tetaisosi tai, kas priklauso prie pertekliaus.

Vargas, kuomet vargšai užsimano pamėgdžioti turčius ir užsimano jiems prilygti. Tai juos suėda ir pastumia net į įvairias nedorybes.

—o—

Vienok atsiranda dar skaitlingų šeimų, itin, katalikų tarpe ne tik nuo se-

niau, bet ir dabar.

Štai neseniai teko matyti tokios šeimos paveikslas laikraštyje.

Tėvas ir motina, sveiki kai ridikai, ir jų vienuolika vaikučių. Jų seniausias dvylikos metų, o jauniausias dviejų mėnesių. Vieha pora dvynukų. Jų visų veidai pilni, visi išrodo sveiki ir linksmi. Tėvai ramūs ir patenkinti. Jie visus gražiai rėdo, sočiai valgydina, nors yra paprasti darbininkai. Tėvas ir motina — abu geri ir uolūs katalikai.

Turime panašių lietuvių šeimų; bet, deja, nedaug. Lietuviai (ne visi, žinoma) mėgsta užsikrėsti biaužiausios rūšies "stailomis." Jų daugelis, užėjus "stailai," virsta bedieviais, o jau šiaip sekti "stailomis" — tai pirmutiniai. Jų daugelis mato tame "progresą." Nors jų galvos pasilieka tuščios, kaip buvo, bet paviršutiniai atrodė kaip paskučiausios "stailos" modeliai.

Taigi ir lietuvių apsivedusieji skubi pasišymėti bevaikių arba mažavaikių "staila."

Lietuviams nuo tokios "stailos" grėsia dorovinis supuvimas ir tautos mirtis.

Maža tauta, taip darydama, turi greitai pranykti.

Kolumbo Vyčiai.

Įvairiausių "gangsterių" visur dabar Amerikoje knibždėte knibžda. Jie atlieka daugybę nepaprastai drąsių kriminališkų žygių. Žmonės, nors pripažįsta jų darbus piktais, bet stebisi jų sumanumais, gudrumu ir drąsa.

Judamųjų paveikslų išdirbėjai į tai jau atsižvelgė. Jie jau parėngė ir rengia filmų, kuriose parodys su įvairiais pagražinimais "gangsterių" įvairius žygius. Amerikoje daug kam tokie dalykai patiks

ir tokie paveikslai turės čia gero pasisekimo. Mat, Amerikos žymiai visuomenės daliai nerūpi nei Dievo įstatymai, nei žmonių dorovė. Jei rūpi tik patenkinti savo pojučius sensaciniiais vaizdais.

Vienok katalikiškos visuomenės dalis jau neišstylėjo.

Kolumbo Vyčių stipri ir galinga organizacija turėjo savo metinį suvažiavimą.

Tarp kitų jų nutarimų yra aštrus pro-

testas prieš gaminimą ir rodymą tų viršminėtų filmų, nes jos kaip tik žadins žiūrėtojuose priešgynumo dvasią Dievo ir šios šalies įstatymams.

PARAPIJINĖS MOKYKLOS.

Daug net katalikų neįvertina parapijinių katalikiškų mokyklų. Daug iš aukšto į jas žiūri. Daug kas mėgsta net jas niekinti.

Bet tos mokyklos, kaip ir tyčiodamosi iš tų asmenų, parodo, kad jie neišmano, ką sako, ar daro. Įrodo, kad ne jos (mokyklos) kaltos ar negeros, bet kad tie asmenys yra arba blogos valios ir iš blogos intencijos jas niekina ir peikia, arba jie neturi apie jas supratimo.

—o—

Amerikoje mėgiama daryti studentų ir mokyklų mokinių įvairiausi moksliniai kontestai. Nors katalikiškųjų mokyklų

mokinių skaičius yra mažesnis už viešųjų, bet proporcingaliai kontestų laimėtojų yra didesnis skaičius iš katalikiškųjų mokyklų.

Dabar neseniai Venturā county, Kalifornijoje buvo kontestas istorijoje. Jin galėjo stoti tos count'ės pradžios mokyklų aštunto skyriaus mokiniai.

Čia labai pažymėtina, kad visas dovanas ir pažymėjimus pelnė katalikiškųjų mokyklų mokiniai.

Ten einas laikraštis, nustebeš tuo atsitikimu, rašo, kad reikėtų tikrinti, ar taip įvyko pripuolamai, ar greičiausiai, kad katalikiškųjų mokyklų mokymo sistema yra geresnė už viešųjų.

Tokias pastabas padarė jau ne vienas Amerikos laikraštis. Jie, mat, pastebi, kad kontestuose dažniausiai juos laimi katalikiškųjų mokyklų auklėtiniai.

Komunistų Žiaurumai.

Komunistai iš tikrųjų yra įsikūnijęs antikristas. Jie, kaip išalkę vilkai trokšta krikščionių ne vien kraujo, bet ir jų gyvybės.

Komunistai nori, kad visi žmonės prie jų dėtusi. Jie veda visur tuo tikslu smarkią propagandą. Daug sukvailintų komunistų prižadais, o kiti įbauginti jų žiaurumais dedasi su jais ir tampa komunistais.

Komunistams nesiseka katalikų tarpe. Todėl jie dega velnišku kerštu prieš juos. Jie grasina, kad išnaikins ir išžudys visus katalikus. Dažnai, progai atsitikus tai daro.

Tėvas Khang, misijonierius Annam distrikte, rašo, kaip komunistai puolė keturis katalikų sodžius. Jie norėjo išdegti sodžius ir išžudyti katalikus. Jiems

nepasisekė. Katalikai sužinojo jų planus ir pasirengė gintis. Apsigynė.

Komunistai verčia atsakomybę ant kunigų, kad jiems nesiseka rasti pasekėjų katalikų tarpe. Taigi kunigai misijonieriai yra komunistų ypatingai gaudomi. Sugauti būva varginami, kolei nebūva brangiai išperkami. Arba būva žudomi.

Štai kokia tragedija įvyko su tėvu Khang:

„Vieną rytą tėvas Khang kalbėjo po Mišių padėkos maldas bažnyčioje. Du nepažįstamu įėjo bažnyčion ir vėl tuojuo ją apleido. Jie nenuėjo toli; pasiliko pas bažnyčią.

Pasimeldęs, tėvas Khang apleido bažnyčią. Prie jo tuojaus priėjo tiedu nepažįstamieji. Jie pasakė turį pasikalbėti svarbiais reikalais.

Katalikus jie suįdomino. Jie ėmė nepažįstamuosius įtarinėti ir pradėjo rinktis artin kunigo. Tuomet vienas nepažįstamasis staiga išsitraukė revolverį ir šovė į kunigą. Laimė — nepataikė. Kunigas užpuoliką sustvėrė. Antrasis taip pat buvo sučiuptas ir surištas. Bet į tą tarpą pirmasis kažin kaip sužeidė vieną krikščionį ir pabėgo.

Neužilgo po to atsitikimo tėvas Khang sužinojo, kad apie 4 ar 5 tūkstančiai komunistų apsiginklavusių durklais atžygiuoja pulti jų miestelį ir sodžių.

Katalikai jautė, kad vieni neatsilaikys prieš tiek komunistų. Jie šaukėsi kaimynų pagalbos. Tuom tarpu jie užsidarė bažnyčioje melstis ir pasirengti mirti, jei nesulauksią pagalbos.

Komunistai atėjo veikia negu pagalba. Jie apsiautė bažnyčią ir bandė išlaužti duris. Katalikai prikalbino kunigą pasislėpti. Jis tai padarė.

Bet štai komunistai įsilaužė į bažnyčią. Kunigo neradę, jie suėmė visus bažnyčioje buvusius katalikus, o pačią bažnyčią padegė. Jie taip pat jau rengėsi žudyti visus katalikus. Sužinojęs apie tai tėvas Khang, išėjo iš slaptosios vietos, sakydamas, kad gal būt jie pasitenkins jo gyvybe ir nežudys visų katalikų.

Komunistai, pamatę jį, puolė kaip nuožmūs žvėrys. Jie subadė jį durklais ir įmetė į degančią bažnyčią.

Ten jis tapo pilnoji Dievui auka, kur jis aukojosi Mišių šventų auką ir kur jis dvasiniai pagimdė daug Dievo vaikelių šventojo Krikšto vandeniui.

Tai toki komunistų darbai ir tikslai visur. Kas ne komunistas, tas pas juos beveik neturi teisės gyventi ant žemės, arba jis turi būti komunistų vergas.

* * *

KATALIKŲ PASAULY

TURĖJO KONFERENCIJĄ.

MADRIDAS. — Šventojo Tėvo nuncijus Ispanijai arkivyskupas Tedeschini dvi valandį turėjo pasikalbėjimą su laikinuoju Ispanijos prezidentu Zamora, užsienių ministeriu Lerroux ir teisingumo ministeriu de los Rios.

Po konferencijos prezidentas Zamora pareiškė: "Pabaigoje viskas virs gerojon pusėn ir nepramatoma didelių kliūčių."

VALSTYBĖS PARODOS PLOTE PAMALDOS.

SEDALIA, Mo. — Missouri valstybės parodos ploto Kolizejume aną sekmadienį laikytos iškilmingos šv. Mišios. Tą pačią dieną tokios pat iškilmingos pamaldos įvyko visose šios valstybės bažnyčiose.

Kolizejume šv. Mišias laikė monsign. McCaffrey iš Kansas City, trims kitiems kunigams asistuojant. Buvo ir Kansas City vyskupas Lillis.

Mišių laikų vyskupas reiškė pagarbos visiems tiems parodos vedėjams, kurie sumanė ir įvykdė šias viešas pamaldas parodoje.

Pamokslininkas monsign. Selinger ragino žmones dažniau kreiptis į Dievą, ypač šiais ekonominiais slėgimo laikais.

TRYS BROLIAI KUNIGAI MALDININKŲ PRIEŠAKY.

LONDONAS. — Trys broliai kunigai — Jonas, Martinas ir Alfonsas Power nemažo maldininkų būrio priešaky išvyko į Franciją aplankyti ten katalikų šventoves.

Ketvirtas brolis gydytojas, Dr. J. F. Power taip pat išvyko kartu. Jis sutiko rūpintis maldininkų sveikumo padėtimi.

Maldininkų būrys suorganizuotas Šv. Marijos P. Ražančiaus parapijoje, Saltley, Birmingham, kur klebonauja vyriausias brolis kun. Jonas Power.

Išvidinės Pilys Arba Rūmai.

PARAŠĖ SV. TERESE.

Iš anglų kalbos vertė S. M. S.

(Tąsa).

15. O, žmogaus apakime! Kada, o kada, bus nuvalyta tos dulkės nuo mūsų akių? Nors manome, kad dėl jų neapaktume, tačiau, matau tokių dulkių, kurių užtektų padaryti mums daug žalos, jeigu bus joms leista plėstis. Mano Seseles, bent dėl Dievo meilės, šitie netobulumai teparodo mums mūsų skurdą, ir pagelbsti nusivalyti akis, kaip Evangelijoje, Sužieduotinis apvalė akis aklajam dulkėmis. Tuomet pamačiusios savo netobulybes, dar karščiau prašysime Jo, kad leistų mums pasinaudoti mūsų trukumais, ir kad tokiu būdu teiktume Jam visame malonumą.

16. Nejučiomis labai nutolau nuo savo dalyko. Atleiskit, Seseles. Tikėkit man, kai, prieinu prie šitų stebuklų einančių iš Dievo didybės jaučiu didelį skausmą matydama ko mes iš savo kaltės nepasiekiamo. Tiesa, Viešpatys teikia šitokias dovanas kam Jis nori; tačiau, jeigu mes ieškotume Jo taip, kaip Jis mūsų ieško, Jis jas visas mums suteiktų. Jis tik to ir trokšta, kad suradus sielų kurioms Jis galėtų jas suteikti, nes dalinimas šių dovanų nėra kiek Jo turto nemažina.

17. Dabar grįžtu prie to ką buvau pradėjęs aiškinti. Kaip sakiau Sužieduotinai, sakant visų rūmų ir net tvirtovės ir visos pilies durys yra uždarytos; nes kai Viešpatys ketina užžavėti sielą, Jis atima jai kalbos galę, ir nors kartais kitos pajėgos pasilieka kiek ilgiau, ji nepajėgia ištarti nė žodžio. Panašiu būtu į žmogų turintį virve suveržtą gerkle ir būtų smaugiamas, o jis bandytų kvėpuoti. Kartais, susyk siela netenka visų pojūčių, rankos ir kojos atšala, lyg siela būtų atsiskyrusi; nėra pastebima nė jokio kvėpavimo. Pirmas padarinys ekstatinės maldos palie-

čia kūną, kuris lieka toks, jog rodos siela nuo jo atsiskyrė; jis atšala dėl trukumo jam prigimtinio karščio, akys pašengva užsimerkia, ir kiti pojūčiai yra sustabdyti. Šitokia būklė tęsia tik trumpą laiką; reiškia tokiam pačiam stovyje, nes kai šitas smarkus pagavimas mažinasi kūnas lyg grįšta į save ir įgyja jėgų vėl grįšti į šią mirtį, kuri teikia sielai tvirtesnę gyvybę.

18. Šitokis aukštas laipsnis ekstazės niekuomet negal ilgai tęstis, nors pranyksta ekstazė, tačiau ji palieka valią taip apsvaigusią, o protą taip labai nutolusį nuo savęs, kad per ištisą dieną, o kartais net per kelias dienas tokia siela negali nieko daryti vien tik tą kas pažadina valią prie Dievo meilės; nors ji visiškai yra išbudus, tačiau ji yra lyg užmigusį visiems žemės daiktams.

19. O, kai siela visiškai sugrįšta į save, kaip užgėdyta ji jaučiasi gavusi šią dovaną. Kaip karštai ji trokšta Dievui tarnauti, kokių tik būdu Jis pareikalautų! Jeigu pirmieji maldos laipsniai darė tokią galingą įtaką, kaip jau aiškinau, kągi nepadarys, tokia ypatinga malonė? Tokia siela norėtų tūkstantį gyvybių Dievui aukoti; ji norėtų kad visi žemės kuriniai pavirstų liežuviais ir už ją Jį garbintų. Ji trokšta daryti žiauriausią atgailą, ir tai mažai jai atsieina, nes jos meilės galė beveik neleidžia jai jų jausti. Ji supranta kiek mažai kentėjo kankiniai, nes skausmas lengva kęsti kuomet Viešpatys gelbsti: todėl tokia siela skundžiasi Viešpačiui kai Jis neduoda jai kentėjimų.

(Bus daugiau)

Mūsų Darbai

PENKTASIS SEIMAS.

REMĖJŲ Centras nutarė šaukti penktąjį Marijonų Kolegijos Rėmėjų Seimą į Aušros Vartų par. svetainę 2323 W. 23 Pl. Chicago, Ill. lapkričio 29 d.

Penktasis Seimas bus džiaugsmo ir nuveiktų darbų peržvalgos iškilmė. Nuoširdžiai turim padėkoti V. Dievui už taip greitą, gražų, naudingą mūsų troškimų išsipildymą. Visi norėjome įsikurti tokią mokslo įstaigą, kurioje jaunuoliai galėtų stiprėti ne vien moksle, bet kad jų lietuviybė būtų apsaugota, stipriinama. Tautinei dvasiai gaiyint nepakanama mokytojų. Į jauną širdį labai daug įsvaros turi aplinkuma. Sunykus, mažutė mokykla, nors joje garsūs mokytojai dėstyti, ji mokiniui daro ne per geriausio įspūdžio. Kitaip veikia jaunuolio sielą gražios, erdvios mokyklos sienos, graži gamta, žavinti apylinkė.

Kiek žinome, nei viena Kolegija Connecticut valstybėje neturi taip gražios vietos, kaip mūsų įkurtoji Švč. Panelės Marijos Kolegija, kitaip vadinama "Marijonų Kolegija." Gražūs, patogūs Kolegijos rūmai skęsta dailiam itališko stiliaus parke. Kalneliais ir kloniais tarp miškų vingiuoti keliai — tai dvasios poilsio ir pasivaikščiojimo vieta. Vieta nemaža, 305 akrai žemės; dailiai prižiūrėta ir papuošta net trimis geležiniais įvažiavimo vartais.

Kiekvienas jaunuolis, atvykęs Marijonų Kolegijon mokytis, jausis arti gražios gamtos; žinos, jog Amerikos lietuviai, jų broliai ir tėvai, pagarbos verti, jei įstengė tokią vietą įkurti. Ir mokytojams bus daug lengviau įdiegti meilės ir pagarbos mūsų dailiai, skambiai kalbai

bei pasiryžimo veikti savųjų tarpe. Be Dievo pagalbos nebūtume galėję šios Kolegijos turėti. Tad pirmiausiai per Sumą 10:30 v. ryte padėkosime V. Dievui už teiktą globą ir palaiminimą.

Antrą val. po piet prasidės Seimo posėdis. Jis bus šiemet istorinis. Tokio Rėmėjų Seimo dar nėra buvę. Rėmėjų Centras ruošia ta proga visiems atsilankiusiems įteikt gražią dovanėlę. Bus patiekta plati Kolegijos Fondo apyskaita; bus numatyta visa eilė pageidautinų darbų; bus paimta domėn brangiųjų Rėmėjų, jų skyrių, katalikiškų draugijų įteiktieji sumai.

Nors laiko iki Seimo yra gana daug, bet jau šiuomi prašome kolonijų Rėmėjų, katalikiškas mūsų draugas, sąjungas ir Federacijos skyrius bei apskrčius parinkti iš savo tarpo atstovų į šį tikrai istorinį Kolegijos Rėmėjų penktąjį Seimą.

Brangūs Rėmėjai, nepamirškite šį mūsų kvietimą paskaityti tų draugijų susirinkimuos, į kuriuos jūs patys priklausote. Sujungtomis pajėgomis dar didesnių darbų padarysime su Dievo pagalba mūsų Ateivijos naudai.

Kolegijos Rėmėjai:

Stanisl. Daugela, Chicago, Ill. ..	25.00
M. Rutkauskienė, Shenandoah, Pa.	3.00
O. Kudarauskienė, E. Haven, Conn.	3.00
Pauliukoniai, Lawrence, Mass. ..	25.00
Janušauskienė, Melrose Park, Ill.	5.00
J. S. Žemačtis, Newark, N. J.	3.00
Pov. Vadluga, S. Boston, Mass.	2.00
Jul. Pladienė, Newark, N. J.	3.00
J. Januškevičius, S. Boston, Mass.	2.00
J. Puniš, S. Boston, Mass.	3.00
M. Čepaitienė, Chicago, Ill.	10.00

Agnė Valienė, Chicago, Ill.	5.00	Mart. Kazlauskas, Worcester, Mass.	5.00
Jonas Smilgius, Chicago, Ill.	10.00	Elzb. Vaitkevičienė, Worcester, Mass.	3.00
P-nia Aleksienė, Chicago, Ill. ...	10.00	3 P. Worcester, Mass.	10.00
VI. Šemetneskis, Cicero, Ill.	3.00	Ag. Pranaitienė, Worcester, Mass.	50.00
Paul. Zauberienė, Chicago, Ill. ..	3.00	M. K., Worcester, Mass.	20.00
Ona Treinauskienė, Chicago, Ill. ..	2.00	Ona Ridikevičienė, Worcester, Mass.	25.00
Kun. A. Balinskas, Milwaukee, Wis.	100.00	Ursula Perrine, Reading, Pa.	7.00
Šv. Pranciškaus Tretininkai, Scranton, Pa.	25.00	R. Migauskienė Worcester, Mass.	100.00
Kun. Juozapas Raštutis, Wilkes Barre, Pa.	50.00	Budreskienė, Worcester, Mass. ..	2.00
Kun. J. Kinta, Elizabeth, N. J. ...	3.00	Barb. Lezeckaitė, Thompson, Conn.	20.00
Kun. Juoz. Aleksa Scranton, Pa.	50.00	P-nai Sidabrai, Worcester, Mass.	35.00
Kun. P. Juraitis, Athol, Mass. ...	50.00	M. Jankauskienė, Worcester, Mass.	50.00
Kun. A. Petraitis,	175.00		
Marija Juškienė, Cicero, Ill.	10.00		
Kazimieras Oksas, Cicero, Ill. ...	10.00		
Petr. Kubilius, Montello, Mass. ...	40.00		

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas. *Remėjų Centras.*

Amerikos Lietuvių Žinios.

DIENRAŠČIO "DRAUGO" JUBILIEJUS.

"Draugas" dienraščiu pradėjo eiti 1916 metų pradžioje. Vadinasi, šiomet sueina lygiai 15 metų. Del to šiuos metus ir vadiname dienraščio "Draugo" jubiliejiniais metais.

Nedrašu buvo naują dienraštį pradėti leisti, nes keli jau buvo Chicagoje. Nors jau ėjusieji dienraščiai ir nebuvo katalikiški, bet vis dėl to lietuviuose tam tikrą vietą jie užėmė. Ne tiek pati kompeticija

su kitais dienraščiais "Draugą" baugino, kiek didelės išlaidos, kurios yra surištos su dienraščio leidimu. Reikėjo spaustuve didinti, naujų prešų, daug daugiau darbininkų ir visos dienraščio platinimo mašinerijos. Bet vis dėlto susiorganizuota ir dienraštis išleista. Tai darant, neturėta galvoje bendrovei bei jos akcininkams pelnas, nei kieno nors asmeninė garbė. Katalikišką dienraštį leisti verste priverstė gyvieji Amerikos lietuvių katalikų ir bendrai — mūsų tautos reikalai. Pirmieji dienraščio metai ne tik nenešė pelno, bet

davė nuostolius, kurie padengta tų žmonių, kurie dienraščio reikalingumą aiškiai suprato.

Mūsų dienraštis sunkų finansinį krizį pergyveno 1918 ir 1919 m., tada jis beveik jau visai buvo suklupęs. Ir aišku, katalikiško dienraščio Amerikos lietuvių visuomenė būtų netekusi, jei jo nebūt išgelbėjus Marijonų Kongregacija, ji į savo rankas paėmusi. Kada jie dienraščio reikalų vedimą paėmė į savo rankas, pakvietė savo kongregacijos garbingą narį prof. kun. P. Būčį, dabartinį Olimpijos vyskupą, redaktorių, dienraščio padėtis visais atžvilgiais pradėjo taisyti. Marijonų Kongregacijos nariams reikėjo įdėti daug triūso ir nemaža išlaidų turėti, kol dienraštį „Draugą“ išgelbėjo nuo visiško žlugimo.

Jei šiandien „Draugas“ tebėra dienraščiu ir jis drąsiai į savo ateitį žiūri, tai ačiū Marijonų pasiaukojimui, jų rūpestingumui ir katalikų visuomenei, kuri visokeriopai savo vienatinį dienraštį remia.

Minint mūsų dienraščio penkiolikos metų sukaktuves, tenka pasakyti, kad jo nuopelnai Amerikos lietuvių visuomenei ir visai lietuvių tautai yra milžiniški. Tai gerai žino kiekvienas, kuris seka mūsų dienraštį ir visą mūsų visuomenės gyvenimą.

Kam iš mūsų nežinoma, kad tada, kada kiti lietuvių dienraščiai atviraiėjo prieš lietuvių tautos pastangas sau laisvę išgauti ir nepriklausomą valstybę sukurti, „Draugas“ visomis pajėgomis rėmė nepriklausomybės idėją, jai pats nuširdžiai dirbo ir visą mūsų visuomenę prie to energingai ragino. Nebuvo to svarbaus tautinio reikalo, kurio dienraštis „Draugas“ nebūtų parėmęs. O ką jau bekalbėti apie vietinius Amerikos lietuvių

reikalus. Kada visi kiti nekatalikiški laikraščiai tik griovimo darbą tedirbo, „Draugas“ visomis savo išgalėmis rėmė visus kilnius išeivijos kultūrinius, tikiybinius, tautinius, labdaringus ir kitokius reikalus. Jis rėmė parapijas, tuos didžiausius mūsų centrus; rėmė mokyklas, kongregacijas, organizacijas ir draugijas; nuolat ir karštai visuomenę ragino kurti aukštesias mokyklas mergaitėms ir bernaičiams, ką šiandien jau turime; nuolat užleido daug vietos labdaringiems ir kitiems naudingiems visuomenės reikalams.

Del to, mes manome, šis jubiliejus ne vien pačiam dienraščiui „Draugui“ yra svarbus, bet jis yra brangus visai lietuvių katalikų visuomenei, kuri, neabejojame, suras tinkamų priemonių šio jubiliejaus paminėjimui.

WORCESTER, MASS.

Vargšui Pinigėli.

Šį metų Labdarių draugija jau iškalno ruošiasi prie gėlių dienos, kuri bus rugsėjo 26 dieną. Kiekvieno lietuvio yra šventa pareiga ši gražų darbą paremti, stoti į pagalbą Labdarių draugijai.

Susirinkimai būna Šv. Kazimiero parapijos salėje. Todėl ateikite į susirinkimą. Paduokite savo vardą ir antrašą. Prisiartinus gėlių diena, eikite pardavinėti gėlių miesto gatvėse. Paskutinis prieš gėlių dieną susirinkimas bus rugsėjo 18 dieną tuojaus po vakarinių pamaldų. Susirinkimas bus Šv. Kazimiero parapijos salėje, 8 val. vakare. Visi malonėkit dalyvauti.

Labdarių Komitetas.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Kodėl kunigai bažnyčioj nepataria žmonėms dažnai skaityt Evangelijos knygų, nedėdinių ir visų švenčių ištisų metų? Kas dažnai skaito tą šventą knygą ir „Laivą“, tas lengvai pergali savo priešą bedievi, ir jam parodo jo klaidas. „Laivo“ sk-jas Shenand. Pa.

ATSAKYMAS. Mes manome, jog jū-sų bažnyčioje kunigai sako kas sekmadienis po keletą pamokslų ir juose jie daug dalykų pataria padaryti. Neabejojant, jog patardavo skaityti ir Naująjį Testamentą — Evangelijų knygas. Bet gi to paties negali kartot kas sekmadienis. Užtenka žinoti, jog yra patarta visiems katalikams skaityti Naujojo Įstatymo šv. knygas. „Laivas“ pagelbsti tą patarimą įvykinti. Užtat kiekviename numeryje yra įdėta Lekcija ir Evangelija.

KLAUSIMAS. Tretininkų knygutėje radau, jog reikia atlikti rekolekcijas trijų dienų ir per metus du kartu. Klausiu, ar tikrai yra reikalas atlikti? Lauksiu atsakymo. P. N—nė „L.“ skaitytoja.

ATSAKYMAS. Yra tai labai geras ir išganingas patarimas, bet ne įsakymas.

KLAUSIMAS. Aš einu kas antra savaitė išpažinties ir prie Komunijos, bet ne pas lietuvi kunigą, o pas airį, nes mūsų miestelyje nėra lietuvi kunigo. Aš mažai moku angliškai ir tik su vargu susikalbu. Po išpažinties vis man atrodo, kad reikėjo kitaip sakyti ir pasidarau nerami. Atrodo, it mano išpažintys ir maldos nėra geros. Kas man daryti? P.N-sky „L.“ sk.

ATSAKYMAS. Būk Tamsta rami. Kas dažnai eina prie Sakramentų, paprastai didelių, sunkių nuodėmių nepadarė. Žinokite visų sunkiųjų nuodėmių vardus. Jei kuri jų slėgtų sąžinę — pasisakykit nuodėmklausiu. Jis supras. Jei pasitaikys proga atlikti išpažintį prie lietuvi kunigo iš viso gyvenimo, — pasinau-

dokit, nusiraminsit.

KLAUSIMAS. Prašau atsakyti „Lai-ve“, ar galima skaityti meilinimosi pasakojimus įvairiuos magazinuos—laikraščiuos? J. H. Loskey W. Frankfort, Ill.

ATSAKYMAS. Negadyk nei laiko, nei širdies meilinimosi pasakojimus (love stories) beskaitydama. Tie pasakojimai yra gana pavojingi dorai. Sukelia nepadorias mintis, pagundas ir dažnai įtraukia į nuodėmes. Savo sielos išganymo nevalia išstatyti pavojun. Kas pavojų mėgsta, pavojų žūva. Kas tyčia skaito ir ieško meilinimosi pasakojimuos palaidų jausmų, būtinai privalo apie tai pasakyti savo nuodėmklausiu.

KLAUSIMAS. Noriu paklausti apie Krikštą. Kada žmogus paklysta ir krikštija savo vaikus neprigulmingoj nuo vyskupo bažnyčioj, o po tam po kiek laiko sugrįžta prie tikros Kristaus katalikų Bažnyčios ar bereikia tą vaiką per naują krikštyti, ar ne?

K. ir O. L—ai, Pittsburgh, Pa.

ATSAKYMAS. Visa priklauso nuo to, ar tas nekatalikas žmogus, kaip Jūs sakot — neprigulmingas, moka krikštyti ir ar norėjo tą kūdikį pakrikštyti. Jeigu nekatalikas žmogus žino kaip reikia krikštyti ir nori taip daryti, kaip katalikų Bažnyčia daro ir pildamas kryžium vandenį ant kūdikio galvelės, sako: „Aš tave krikštiju vardan Tėvo, ir Sūnaus, ir šv. Dvasios,“ — toks krikštas geras. Iš naujo krikštyti nereik. Klebonas tik papildė kitas krikšto apeigas, k. a. šv. Aliejais patepimą ir tt.

Kadangi pasitaiko labai dažnai, kad atsiskyrėliai nuo Kristaus Bažnyčios ir kiti žmonės nekatalikai nevisada moka, o kartais net iš krikšto sau juokus krečia ir nuduoda, būk jie kūdikį krikštija, bet nei kokio ten krikšto nėra, tada kūdikį reikėtų krikštyti. Pasitaiko, jog yra gana

sunku išspręst, ar buvo teikiamas atskailūnų krikštas geras, ar ne, tada suteikiamas kūdikiui krikštas sąlyginiai. Sakoma: "N. jei nesi pakrikštytas, aš tave krikštiju vardan Tėvo ir Sūnaus ir Šv. Dvasios."

Krikšto Sakramentas yra per daug svarbus dalykas, kad būt galima jo nepaisyti, nes kas neatgims iš vandens ir Šv. Dvasios, neįeis į dangaus karalystę.

KLAUSIMAS. Ar nėra prasižengimas prieš dorą katalikiškoms draugijoms rengti piknikus bei balius ir juose pardavinėti munšainą (degtinę), o tą pelną skirti parapijos naudai? Kas už tai atsakomingas?

Blaivininkas U. J. iš Dayton, O.

ATSAKYMAS. Katalikiškos draugijos gerai daro, jei surengia parapijos naudai įvairias pramogas. Aišku, jos turi būti padoriai vedamos. Nevalia nei vieno žmogaus vesti į nuodėmę. Kas per tokias pramogas blaivininkams siūlytų svaigalų, nusikalstų prieš artimo meilę. Kurie nėra padarę blaivybės įžadų, tie Katalikų Bažnyčios nėra barami už vieną, kitą svaigalų stiklelį, nors Bažnyčia pageidauja, kad visi būtų blaivininkai ir svaigalų negertų. Pramogų rengėjai aiškiai nusikaltę, jei įgėrusiems siūlytų, ar leistų daugiau gert. Labai yra negražu, kad daromosios draugijų pramogos negali apsieiti iki šiam laikui be tų nuodų. Stačiai biau ru žiūrėti, kaip katalikiškų draugijų nariai, neva savo parapiją remdami, verčia draugiją užsiiminėti civilės valdžios draudžiamų svaigalų pardavinėjimu. Todėl atsakomybė gula ne vien draugijų valdyboms, bet ir tiems, kurie pramogose svaigalų prašo.

Parapijos reikalus reikia suprasti, žinoti ir ne už svaigalus paremti. Juk tai yra Bažnyčios įsakymas ir visų šventa pareiga.

Būtų gera, kad ne vien Daytone, bet ir visose kolonijose blaivininkai daugiau susirūpintų daugiau žmonių patraukt prie

blaivybės ir parapijos naudai daromasias pramogas padaryt visiškai blaiviai.

KLAUSIMAS. Kodėl dienraštis "Draugas" nuolat rašo apie katalikų persekiojimus Lietuvoje? Juk ten nei kokių persekiojimų nėra. Taip parvažiavusieji iš Lietuvos kalba. Ar čia tik ne politika?

Chicagietis.

ATSAKYMAS. Tamstos klausime glūdi ir gi "politika." Juk teisingai nežiūrėti į gyvenimo įvykius, tik norite, kad jų niekas nekeltų aikštėn.

Nesusipratimas tarp Katalikų Bažnyčios Lietuvoje ir tarp tautininkų partijos, kuri kraštą valdo durtuvais ir karo teismais, kilo iš to, kad tautininkai pasikėsino panaikinti katalikiško jaunimo organizacijas ir ėmė slėgti visas kitas katalikų draugijas. Tautininkai norėjo atimti katalikams draugijų laisvę. Draudžia ne vien draugijų, bet net brolių susirinkimus. Lietuvos vyskupai turėjo pareigą ginti katalikų laisvę. Jie nepabūgo smetoninkų grąsinimų ir politikos primetimo. Tą savo nusistatymą paskelbė ganytojišku laišku. Kunigai perskaitė vyskupų laišką bažnyčiose. Už tai neteisėta tautininkų partijos valdžia padarė naujus neteisėtus darbus: pradėjo kelti kunigams bylas už to laiško skaitymą bei aiškinimą. Karo teisman tautininkai patraukė net vieną vyskupą, M. Reinį, kuris drąsiau stojo už katalikų laisvę Lietuvoje. Buvo norima ginčą baigt. Bet tautininkai, masonerijos įsakomi, santykius pablogino. Vyskupai tada išleido naują raštą. Jie uždraudė kunigams ir kitiems katalikams prigulėti prie tautininkų partijos. Pajutę tautininkai, jog jų padėtis blogėja, padarė dar vieną Lietuvą žeminantį darbą, — paliepė išvažiuoti iš Lietuvos Popiežiaus nuncijui arkivyskupui Bartoloni.

Tokia yra tariamųjų tautininkų lietuviška politika. Apie ją rimtesni žmonės žino, protestuoja ir ieško katalikams laisvės katalikiškoj Lietuvoje.